

РЕШЕНИЕ

№ 6952

гр. София, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5870** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение № 1720 от 16.05.2022 г. на Софийския районен съд, постановено по НАХД № 10564/2021 г., е потвърден Електронен фиш сер.К, № 4658445 на СДВР, с който на И. П. Я. от [населено място], ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Я., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Т., обжалва същото. С жалбата се иска отмяна на касираното решение като неправилно и незаконосъобразно, както и отмяна на електронния фиш поради липса на достатъчно доказателства за твърдяното нарушение, както и присъждане на разноски. В с.з. касаторът се явява лично и поддържа касационната жалба. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, в с.з. не изпраща представител. От същия чрез юк.Б. са постъпили писмени бележки, в които ответникът счита касационната жалба за неоснователна и недоказана, поради което моли същата да бъде оставена без уважение, а в полза на ответника да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и

обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Районният съд правилно и въз основа на събраните и кредитирани по делото доказателства е установил следната фактическа обстановка:

На 12.03.2021 г., в 13:17 часа, в [населено място], на бул.“Ц. шосе“ на разклона с [улица], с посока на движение от [улица]към “Околовръстен път“, е установено, че касационният жалбоподател е управлявал лек автомобил „БМВ Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение 72 км/ч при ограничение на скоростта 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26 в населено място. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство TFR1-М 613.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил е издаден ЕФ за налагане на глоба за нарушение, с който на жалбоподателя и настоящ касатор е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

В производството пред СРС са изискани и приложени справки от Българския институт по метрология - Удостоверение за одобрен тип на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения "TFR1-М 613." със срок на валидност 24.02.2020 г. От протокол за извършена последваща проверка Съдът е установил, че на системата е била извършена последваща проверка и към датата на нарушението същата е била технически годна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш, който подлежи на съдебен контрол на основание чл.189, ал.8 ЗДвП.

Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото. Законодателят е предоставил възможност на определените от министъра на вътрешните работи служби при установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на МПС (чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП), които снимки и/или видеозаписи са част от доказателствения материал към административната преписка. Приложени към преписката са копие от регистъра на одобрените за използване типови средства относно стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения на Българския институт по метрология и протокол от последваща/периодична проверка на Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди" към Българския институт по метрология, посредством които се установява, че процесното автоматизирано техническо средство е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа и след като техническото средство е преминало през периодична проверка.

На основание чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Атакуваният ЕФ съдържа

изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, която е териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, стационарно в настоящия случай.

По делото пред районния съд е приложена разпечатка от заснетия видео-клип, на който ясно личи рег. номер на автомобила. Приложени са и доказателства, че снимката е показана на водача.

В касационната жалба се твърди, че първоинстанционният съд не е изяснил всички доказателства за извършеното нарушение. Касационният жалбоподател счита, че не е доказано по безсъмнен начин мястото на извършеното нарушение, както и организацията на движение на това място, не бил посочен пътен знак, указващ максимално допустимата скорост. Тези оплаквания не се споделят от касационния съд, тъй като от приложените по първоинстанционното дело снимки и видеозапис (л.7,8, 9 и 10), става ясно, че локализатор е преценил мястото на нарушението, кореспондиращо с горепосочената фактическа обстановка. Видно е, че там има поставен пътен знак, указващ допустимата скорост в населено място – 50 км/ч.

Издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Съгласно чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, в чертите на което безспорно се намира и процесният участък, се наказва, за превишаване от 21 до 30 км/ч - с глоба 100 лв. В настоящия случай безспорно е установено извършването на нарушение от Я. при управление на посоченото превозно средство с превишаване на скоростта с 22 км/ч.

Касаторът твърди, че при определяне на наложеното му административно наказание не е отчетена допустимата статистическа грешка от +/- 3%, което би довело до промяна в стойността на глобата. От простото изчисление дори при вземане на най-благоприятната за нарушителя стойност става ясно, че и при отчитане на статистическата вероятност, не се променя превишената скорост от 21 до 30 км/ч. В настоящия случай не е относимо редуцирането на административното наказание от 100 на 50 лв.

Въведеното в населените места ограничение на скоростта е 50 км/ч. В оспорения ЕФ е посочена разрешената скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано, съответно – и правилно подведено под санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП. В конкретния случай е необходимо кумулативно да са налице три предпоставки – деянието да е извършено в населено място, извън разрешената скорост, с превишаване от 21 до 30 км/ч, и в случая същите са налице. В процесния случай глобата е законосъобразно наложено на физическото лице административно наказание, явно справедливо и в предвидения от законодателя размер.

Като е приел, че оспореният пред него фиш е законосъобразен и го е потвърдил, Съдът е постановил правилен съдебен акт. Поради липсата на касационни основания, посочени в чл.63, ал.1 ЗАНН във вр. чл.348 НПК касационната жалба е неоснователна. Обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.1 от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1720 от 16.05.2022 г. постановено от Софийския районен съд по НАХД № 10564/2021 г.

ОСЪЖДА И. П. Я. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.